शिवा यदा तदानीं सुबद्धननर्थान् करोति चार्थानिप इन्ति पुंनः॥ दिशं पचेत:परिपाखमानां नरस्य यस्य व्रजतः स्मालो। वामा विरावं प्रकरीति यान्ता भवन्यभिष्रेतफलानि तस्य॥ यो वाक्षों याति दिशं मनुष्ः मुखन् शिवाया रिटतानि पृष्ठे । गतस्य तस्याग्र इताग्रभौति-रमंग्रयं स्थात द्रविषचयस ॥ यखोत्तराशां चलितस्य प्रमः प्राचा शिवा सञ्जति फेत्कतानि। भानु:प्रतीचां विहितस्थितिबे-दपेचितं सिध्यति तत्चयेन॥ मुख्यदीचीं चलितस्य पृष्ठ शिवा विरावं पुरुषस्य यस्य। षास्ते च मध्ये नभसो विवस्तां-स्तस्यार्थेहानिमेर्गं प्रदिष्टम ॥ कु बरकाष्ठां प्रति यः प्रयाति ज्वानामुखी चाभिमुखी विरोति। तखाध्वगस्याभिमतायेसिडि-भवेश सम्पत् पुनरागमय ॥ तिष्ठति तौवकरो दिथि यस्यां फेत कुरते यदि तत्र शुगाली। तद्वजतः पधिकस्य भवेतां निययतो धनजीवितनाशौ॥ दिचिणतः प्रथमं यदि प्रवात् वामगता पथिकस्य श्रगाली। फेत् कुरते कुरते तदवधां चेमधनाप्तिग्रहागमनानि॥ श्रधाख शान्तां ककुभं नरस्य वामा ऋगानी यदि वा रटन्ती॥ तदार्थनाभं वितरत्यवधा-मर्थचयं दिचयतो रटन्ती॥ वामा प्रदीतें ककुभः प्रदेश-ऽलाभं तथानर्थमुपादियन्ति। शिवा रटन्ती पिंच दिच्चा तु चिपत्यनयानय सङ्टेषु ॥ मान्ते दिगन्ते यदि वा प्रदीप्ते पृष्ठे प्रयाणे प्रतिषेधयितो। शब्दायमाना तु शिवा पुरस्तात् निमज्जयत्वापदगाधसिन्धी॥ वामेऽपमव्ये पुरतोऽय पृष्ठे पंसः शिवा जत्यति यत्र तत्र। भायान्ति चौराः प्रथमे विरावे ह्योभवत्त्वरदयनच ॥ नृवादरोऽर्थागमनं हतीये तुर्थे चितः पश्चमकेऽर्थलाभः। वाषिज्यसेवादिफलाय षष्ठे भीः सप्तमे खाडिफलोऽष्टमस्त ॥ इ। इरवं म्बति इष्टभावा

शासंतु तस्रास्तद्दाहरन्ति।

भगेसरा दा पथि या विवासी: सा दिप्रकारापि मनोर्थाप्तर। नृषस्य याचासमये पुरस्तात् प्रयाति चेडर्स निवेदयन्ती। कुर्याच्छिवा वैरिषराभवं त-ज्ञयत्रियश्वाभिमतं विदध्यात्॥ कार्यानरेषयमुगस्यमाना श्रेयःप्रदा शान्तदिशि प्रदिष्टा । यिवा प्रदीमें तु दिशि प्रदेशे समारटन्ती महते भयाय॥ भयोद्ममे दौप्तदिशि प्रदौष्ते-र्नादैनेणां इन्ति भयानि देवी। मद्दान्ति सर्व्वाखिप गान्तनाटाः यान्तस्थिता सर्व्यभयप्रदाची॥ यदा च नदात्तरमा नराणां यब्दे शृगाली कुरुत कदाचित्। तटइये तत् परिरचणीयं मइद्रयं भावि जलेचरेभ्यः॥"

इति त्रीवसन्तराजे शिवाक्ते यावामकरचं

चतुर्धम् ॥ * ॥

"सानस्वितानामपि योगभाजां नैमित्तिकानामुपदिञ्यते तु। शिवाविरावैरशिवं शिवञ्च सुनिषितार्थं मुनिस्सतेन ॥ करोति के के इति सर्व दिश्च यदा तदा खानविचातयुर्वे। यिवा विधत्ते चुधिता त्वसंख्यान् रौद्रान् खरान् मुखति चेद्रपेचाम्॥ निरन्तरं रौति विदिन्तु दिन्तु समन्दकारुखरवातुरा चेत्। षपत्यमोद्देन यदा श्रभाली त्यत्र्यस्य हा सा कथिते इ तज् हैं: ॥ खिला प्रदोशे ककुभो विभागे च्चानाम्खो फेत् कुरुतेऽतिरौद्रम्। याज्य तस्य प्रकरोति नागं तस्यायवा तिष्ठति यस मध्ये॥ ग्रामस्य मध्यं समवाप्य यस्य च्यालामुखो मुञ्जति फेत्कतानि। स शुन्यतां गच्छति निययेन लोकस्य वा स्यादसुख प्रभूतम्॥ ग्रामान्तिके सप्त दिनानि यावत महाभयोत्पादितफेत्कतानि। विरोति चेत्रत् कुरुते शुगालौ तदामिलोकस्य भयं प्रभूतम्॥ मध्यं दिने यावद्द्वानि पञ्च शिवा समीपे नगरसा तस्य विरौति घातं विद्धाति यस्य भयञ्च विक्रिप्रभवं प्रभूतम्॥ पञ्चार्वराताणि कथञ्चिदेषा क्र रारवा व्याइरते शृगाली। यसगान्तिके तं बहुवी इंटेन मुखान्त चौरा जनसमिविधे ॥

खानस्य यस्योपगता समीपं दिनानि पञ्चोचरति प्रभावे। खरेष रौद्रेष शुगालभार्था स्यात्तव डानिमंडती नराणाम् ॥ सुर्चितस्यापि मनुचलर्च-र्यामस्य शोधं यश्यं विधन्ते। वयं दिनानां दिवसावसाने शिवा रटन्ति प्रवास्वरेख ॥ दिचारटिन सकतास रीट भ्रमत्यखिवा परितः पुरवित । श्गासभाया खतु तद्ववीति युदं महत्तत महाभिघातम् ॥ च्चानां विमुञ्जत्यतिरौद्रनादा समाजुला धावति या समन्तात्। कीमारकं या जनयत्यक्रमात्। कुर्थाच्छिवा सा युवराजपातम्॥ रोमोहमं या जनयत्यकसात् फे इत्यतिक्रूररवा नराणाम्। मूत्रं पुरीषन्तु तुरङ्गभाषां सा सर्वेदा स्यादिशिवा शिवेड ॥ तरिक्वारोधिस सीम्यक्यां-स्तीन् पञ्च वा मुच्चति या निनादान्। शिवां शिवां तां नृपतित्वदावीं वन्देत देवीसभिवन्दनीयाम् ॥ श्मशानभूमी दिनमध्यभागे मध्ये रजन्याः खग्टइप्रदेशे। या रीति तस्य बिलसच्चयुक्कं भक्त्या प्रद्याद्यदि भद्रमिच्छेत्॥ सर्वेषु कार्येषु समुद्यतेषु बिलः शिवाया विनिवेदनीयः। ग्रहाति यिमान् विषयेऽभ्य पेत्य देवो बलिं जल्पति तत्र सिश्चिम्॥"

इति श्रीवसन्तराजे शिवाइते स्वानस्वितप-करणं पञ्चमम्॥॥॥

"कथते बलिविधानमिदानीं श्राकुनागममतेन शिवायाः। दिव्यमन्त्रविनवाधितदोषं साधिताखिलसम्बतकार्थम् ॥ श्रन्यालयं रुद्रग्टइं सम्भानं चतुष्ययं मालगृहं जलान्तम्। बस्यावनिश्वत्मवमाचा बलिपदानाय मताः प्रदेशाः॥ तेषाच मध्याद्चितप्रदेशे विशोधितं मण्डलिकं विद्धात्। पौराणिकश्चोकपरौचितायाः संगृह्य गोर्गोमयमन्तरीचात्॥ श्रत्यन्तजीर्षदेशया बन्धायाच विशेषतः। रोगात्तनवस्ताया न गोर्गोमयमाहरेत्॥

तिसन् विचित्रं विततं विदध्यात्

क्रमेच सर्वानिप सोकपासान् ॥

पिष्टात्रकेनाष्ट्रसं सरीजम्।

संपूजयेत्रत्र सुराधिपादीन्